

Z A K O N

O JAVNOM TUŽILAŠTVU

Glava prva

NAČELA

Javno tužilaštvo

Član 1.

Javno tužilaštvo je samostalni državni organ koji goni učinioce krivičnih i drugih kažnjivih dela, ulaganjem pravnih sredstava štiti ustavnost i zakonitost i preduzima druge radnje na koje je zakonom ovlašćeno.

Javno tužilaštvo podleže samo ustavu i zakonu.

Vršenje nadležnosti javnog tužilaštva

Član 2.

Nadležnost javnog tužilaštva vrše Republički javni tužilac, okružni javni tužilac i opštinski javni tužilac.

Republički javni tužilac vrši nadležnost javnog tužilaštva u okviru prava i dužnosti Republike Srbije.

Zabrana uticaja na javno tužilaštvo

Član 3.

Korišćenje javnog položaja, sredstava javnog obaveštavanja i bilo koje javno istupanje kojim se utiče na javno tužilaštvo - zabranjeno je.

Zabranjen je i svaki drugi uticaj na javno tužilaštvo.

Dužnost dostavljanja spisa javnom tužilaštvu

Član 4.

Sudovi, drugi državni organi i pravna lica dužni su da javnom tužilaštvu, na njegov zahtev, dostave spise i obaveštenja potrebne za preduzimanje radnji za koje je nadležno.

Kad javno tužilaštvo vezuje zakonski rok za ulaganje vanrednog pravnog sredstva, sudovi i drugi državni organi dužni su da mu spise neodložno dostave.

Dužnost pružanja podataka i objašnjenja javnom tužilaštvu

Član 5.

Svi su dužni da javnom tužilaštvu, na njegov zahtev, neposredno pruže objašnjenja i podatke koji su mu potrebni za podnošenje predloga na koji je zakonom ovlašćeno.

Javno tužilaštvo dužno je da prima podneske i izjave u stvarima iz svoje nadležnosti, a može da traži i dopune i objašnjenja u vezi s primljenim podnescima i izjavama.

Obaveštavanje javnosti

Član 6.

Javno tužilaštvo obaveštava javnost o stanju kriminala i drugim pojavama koje zapazi u radu.

Ako to ne šteti interesima postupka a ima društveni značaj, javno tužilaštvo može obaveštavati javnost o stvari u kojoj postupa.

Glava druga

UREĐENJE JAVNOG TUŽILAŠTVA

I. JAVNA TUŽILAŠTVA

Pojam

Član 7.

Javno tužilaštvo čine javni tužilac, zamenici javnog tužioca i osoblje.

Svi su u javnom tužilaštvu podređeni javnom tužiocu.

Vrste javnih tužilaštava

Član 8.

U Republici Srbiji postoje Republičko javno tužilaštvo, okružna javna tužilaštva i opštinska javna tužilaštva.

Republičko javno tužilaštvo osniva se za teritoriju Republike Srbije sa sedištem u Beogradu.

Okružno javno tužilaštvo osniva se za područje okružnog suda, a opštinsko javno tužilaštvo za područje jednog ili više opštinskih sudova.

Međusobni odnos javnih tužilaštava

Član 9.

Niži javni tužilac podređen je višem a niže javno tužilaštvo višem.

Svaki javni tužilac podređen je Republičkom javnom tužiocu i svako javno tužilaštvo Republičkom javnom tužilaštvu.

Uređivanje sedišta i područja okružnih i opštinskih javnih tužilaštava

Član 10.

Osnivanje, sedišta i područja okružnih i opštinskih javnih tužilaštava uređuju se posebnim zakonom.

II. NADREĐENOST

1. Spoljašnja nadređenost

Obavezna uputstva

Član 11.

Viši javni tužilac može nižem izdati pismena uputstva za postupanje.

Niži javni tužilac koji smatra da je uputstvo suprotno zakonu ima pravo prigovora neposredno višem javnom tužiocu, preko javnog tužioca koji je uputstvo izdao.

Protiv uputstva Republičkog javnog tužioca prigovor nije dopušten.

Devolucija i supstitucija

Član 12.

Viši javni tužilac može preduzeti sve radnje na koje je ovlašćen niži.

Viši javni tužilac može nižeg ovlastiti da postupa u stvari iz nadležnosti drugog nižeg javnog tužioca.

Uputstva Republičkog javnog tužioca

Član 13.

Republički javni tužilac izdaje obavezna uputstva za postupanje svih javnih tužilaca.

Svrha im je postizanje zakonitosti i jednoobraznosti u postupanju.

2. Unutrašnja nadređenost

Pojam

Član 14.

Javni tužilac vrši nadležnost javnog tužilaštva neposredno ili preko zamenika.

Zamenik javnog tužioca može da bez posebnog ovlašćenja preduzme svaku radnju na koju je javni tužilac ovlašćen.

Zamenik javnog tužioca dužan je da izvrši sve radnje koje mu javni tužilac poveri.

Obavezna uputstva

Član 15.

Javni tužilac može svome zameniku izdati obavezna uputstva za postupanje.

Zamenik javnog tužioca koji smatra je uputstvo suprotno zakonu dužan je da pre njegove primene zatraži mišljenje neposredno višeg javnog tužioca.

Mišljenje se traži preko javnog tužioca koji je uputstvo izdao.

III. NADLEŽNOST

1. Opšta nadležnost

Postupanje pred sudom i drugim organom

Član 16.

Pri gonjenju za krivična dela, privredne prestupe i prekršaje, javni tužilac postupa pred sudom i drugim državnim organom, preduzimajući radnje na koje je zakonom ovlašćen.

Javni tužilac postupa u parničnom, upravnom, izvršnom, vanparničnom i drugom postupku, vršeći pri tome radnje na koje je posebnim zakonima ovlašćen.

Javni tužilac postupa u granicama svoje stvarne i mesne nadležnosti, u okviru nadležnosti organa pred kojim postupa.

Zahtev za odlaganje i prekid izvršenja

Član 17.

Kad smatra da postoje razlozi da se vanrednim pravnim sredstvom pobija odluka doneta u sudskom ili drugom postupku, javni tužilac može zahtevati odlaganje ili prekid izvršenja odluke.

Zahtev se podnosi organu koji dopušta izvršenje odluke, a ako je izvršenje počelo – organu koji ga sprovodi.

Posledice usvajanja zahteva

Član 18.

Ako zahtev javnog tužioca bude usvojen, odlaganje ili prekid izvršenja traje do donošenja odluke o vanrednom pravnom sredstvu javnog tužioca.

Odluka o odlaganju ili prekidu izvršenja prestaje da važi ako javni tužilac u roku od trideset dana od njenog prijema ne izjavi vanredno pravno sredstvo.

2. Nadležnost pojedinih javnih tužilaca

Nadležnost Republičkog javnog tužioca

Član 19.

Republički javni tužilac nadležan je da postupa pred svim sudovima i drugim organima u Republici Srbiji i da preuzima sve radnje na koje je javno tužilaštvo ovlašćeno.

Nadležan je i da se stara o izvršenju obaveznih uputstava Saveznog državnog tužioca, da među javnim tužiocima izabere pozivne članove Visokog saveta pravosuđa, propiše okvirna merila za određivanje broja zamenika javnih tužilaca i osoblja u javnom tužilaštvu, merila za vrednovanje savesnosti i uspešnosti vršenja dužnosti javnog tužioca i zamenika javnog tužioca, propiše koji su postupci oprečni dostojanstvu i samostalnosti javnog tužioca i zamenika javnog tužioca i štetni po ugled javnog tužilaštva, odlučuje o pokretanju postupka za ocenu ustavnosti zakona i zakonitosti propisa i drugih opštih akata, utvrđuje vrste i načine stručnog usavršavanja javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca, nadzire rad javnih tužilaštava i sprovođenje uputstava, prati i proučava praksu javnih tužilaštava i sudova i vrši druge poslove određene zakonom.

Nadležnost okružnog i opštinskog javnog tužioca

Član 20.

Okružni javni tužilac nadležan je da postupa pred okružnim sudom i da nadzire i usmerava područna opštinska javna tužilaštva.

Okružni javni tužilac u sedištu trgovinskog suda postupa i pred trgovinskim sudom.

Opštinski javni tužilac postupa pred opštinskim sudom.

Prenošenje nadležnosti

Član 21.

Ako javno tužilaštvo ne može da vrši nadležnost, Republički javni tužilac može preneti njegovu nadležnost na drugo javno tužilaštvo istog ili višeg ranga.

Prenošenje nadležnosti traje dok se ne stvore uslovi za rad nadležnog javnog tužilaštva.

Odlučivanje o zahtevu za izuzeće

Član 22.

O zahtevu za izuzeće zamenika javnog tužioca rešava javni tužilac, a o zahtevu za izuzeće javnog tužioca neposredno viši javni tužilac.

Visoki savet pravosuđa rešava o zahtevu za izuzeće Republičkog javnog tužioca ako se postupak vodi za krivično ili drugo kažnjivo delo određeno propisima Republike Srbije.

IV. UPRAVA U JAVNIM TUŽILAŠTVIMA

Rukovođenje javnim tužilaštvom

Član 23.

Javni tužilac je nosilac uprave u javnom tužilaštvu i kao takav odgovoran je za pravilan, tačan i blagovremen rad javnog tužilaštva.

On određuje organizaciju i rad javnog tužilaštva, odlučuje o radnim odnosima zamenika javnog tužioca i osoblja, otklanja nepravilnost i odugovlačenje u radu, stara se o održavanju samostalnosti i ugleda javnog tužilaštva i vrši druge poslove na koje je ovlašćen zakonom ili drugim propisom.

Zamenjivanje javnog tužioca u upravi

Član 24.

Kad je javni tužilac odsutan ili sprečen da rukovodi, javnim tužilaštvom rukovodi zamenik koga on odredi.

Ako nije određeno ili nema uslova da se odredi ko rukovodi umesto javnog tužioca, neposredno viši javni tužilac određuje rukovodioca iz reda zamenika javnih tužilaca.

Vršilac dužnosti javnog tužioca

Član 25.

Ako javnom tužiocu prestane dužnost, Republički javni tužilac postavlja vršioca dužnosti javnog tužioca dok novi javni tužilac ne stupi na dužnost, a najviše na godinu dana.

Vršioca dužnosti Republičkog javnog tužioca postavlja Visoki savet pravosuđa.

Raspoređivanje zamenika Republičkog javnog tužioca

Član 26.

Republički javni tužilac može svog zamenika rasporediti izvan sedišta javnog tužilaštva, bez obrazovanja posebnih organizacionih jedinica.

Raspoređivanje traje kao upućivanje u javno tužilaštvo.

Lični list

Član 27.

Ministarstvo nadležno za pravosuđe vodi lični list za svakog javnog tužioca, zamenika javnog tužioca i zaposlenog u javnom tužilaštvu.

Podatke koje lični list sadrži ministarstvu prosleđuje javni tužilac i odgovoran je za njihovu tačnost, kao i lice na koje se podaci odnose ako ih je ono saopštilo.

Podaci koje sadrži lični list jesu službena tajna i mogu da se koriste samo u svrhu primene ovog zakona.

Obaveze javnih tužilaca pri dostavljanju podataka potrebnih za vođenje ličnih listova propisuje ministar nadležan za pravosuđe.

Sadržina ličnog lista

Član 28.

Lični list zaposlenog u javnom tužilaštvu sadrži ime i prezime i podatke o rođenju, nacionalnosti, prebivalištu, završenoj školi, zvanju ili zanimanju, ocenama rada, kretanju u službi, znanju stranih jezika i druge podatke koje propiše ministar nadležan za pravosuđe.

Lični list javnog tužioca i zamenika javnog tužioca sadrži ime, prezime, ime oca, mesto, dan, mesec i godinu rođenja, nacionalnost, podatke o prebivalištu, završenom pravnom fakultetu, uspehu na studijama, pripravničkoj praksi, pravosudnom ispitu, kretanju u službi, datumu navršenja radnog veka, spisak krvnih srodnika u pravoj liniji i pobočnoj liniji do četvrtog stepena srodstva i tazbinskih srodnika u pravoj liniji koji rade u pravosuđu, državnoj upravi ili advokaturi, podatke o kretanju supružnika u službi, ispunjavanju norme, upućivanju na rad u drugo javno tužilaštvo, udaljavanju sa dužnosti, disciplinskim merama, vođenim krivičnim postupcima, prestanku dužnosti, objavljenim stručnim ili naučnim radovima, ozbiljnijim promenama zdravstvenog stanja, znanju stranih jezika, imovinskom stanju, članovima porodičnog domaćinstva i stambenim prilikama.

Organi koji imaju podatke koji se upisuju u lični list dužni su da ih dostave ministarstvu nadležnom za pravosuđe.

Pravilnik o upravi u javnim tužilaštvima

Član 29.

Pravilnikom o upravi u javnim tužilaštvima detaljnije se uređuje uprava u javnim tužilaštvima, pre svega: okvirna merila za određivanje broja zamenika javnih tužilaca i osoblja u javnom tužilaštvu, odnos javnog tužilaštva prema drugim državnim organima, građanima i javnosti, način vođenja evidencija, rukovanje predmetima, postupanje sa arhivskim materijalom i druga pitanja značajna za rad javnih tužilaštava.

Pravilnik o upravi u javnim tužilaštvima donosi Republički javni tužilac i objavljuje se u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Nadzor nad primenom Pravilnika

Član 30.

Primenu Pravilnika o upravi u javnim tužilaštvima nadzire ministarstvo nadležno za pravosuđe.

Nadzornik može biti samo onaj ko ispunjava uslove za izbor u javno tužilaštvo čiji rad nadzire.

Posledice nadzora

Član 31.

Posle nadzora sačinjava se zapisnik koji se dostavlja javnom tužiocu, neposredno višem javnom tužiocu, Republičkom javnom tužiocu i ministru nadležnom za pravosuđe.

Javni tužilac dužan je da neposredno višeg javnog tužioca, Republičkog javnog tužioca i ministra obavesti o tome šta je preduzeto da se uočeni nedostaci otklone.

Rok za obaveštavanje određuje se Pravilnikom o upravi u javnim tužilaštvima.

Glava treća

POLOŽAJ JAVNIH TUŽILACA I ZAMENIKA JAVNIH TUŽILACA

I. OSNOVNA PRAVA I OBAVEZE

Samostalnost

Član 32.

Niko izvan javnog tužilaštva nema pravo da određuje poslove javnim tužiocima i zamenicima, niti da upravlja njihovim predmetima.

Oni samo nadležnom javnom tužiocu moraju da obrazlažu svoje činjenične i pravne stavove.

Održavanje poverenja u samostalnost

Član 33.

Javni tužilac i zamenik dužni su da održe poverenje u svoju samostalnost.

Službe, poslovi i postupci nespojivi sa njihovom dužnošću određuju se ovim zakonom.

Materijalna nezavisnost

Član 34.

Javni tužilac i zamenik imaju pravo na platu pogodnu da održi njihovu samostalnost i sigurnost njihovih porodica.

Njihova plata uređuje se zakonom, prema merilima određenim ovim zakonom.

Imunitet

Član 35.

Javni tužilac i zamenik nikome nisu odgovorni za mišljenje dato u vršenju dužnosti.

U postupku pokrenutom zbog krivičnog dela učinjenog u vršenju dužnosti ne mogu biti pritvoreni bez odobrenja Narodne skupštine.

Odgovornost za štetu

Član 36.

Za štetu koju javni tužilac i zamenik prouzrokuju nezakonitim ili nepravilnim radom odgovara Republika Srbija.

Kad je šteta prouzrokovana namerno ili grubom nepažnjom, Republika Srbija može od javnog tužioca i zamenika tražiti naknadu isplaćenog iznosa.

Pravo na udruživanje

Član 37.

Javni tužioci i zamenici imaju pravo da se udružuju radi zaštite svojih interesa.

Mogu da preduzimaju mere radi zaštite i održanja svoje samostalnosti.

Pravo na stručno usavršavanje

Član 38.

Javni tužilac i zamenik imaju pravo na stručno usavršavanje o trošku Republike Srbije.

Vrste i načine stručnog usavršavanja propisuje Republički javni tužilac.

II. TRAJANJE DUŽNOSTI

1. Uopšte

Član 39.

Dužnost javnog tužioca traje neprekidno od prvog izbora do navršenja radnog veka.

Zamenik javnog tužioca imenuje se na osam godina i može biti ponovo imenovan.

Pre navršenja radnog veka ili vremena na koje su imenovani njima dužnost može prestati samo pod uslovima određenim ovim zakonom.

Uticao promena u uređenju javnih tužilaštava

Član 40.

Zamenik javnog tužioca nastavlja dužnost ako bude smanjen broj zamenika u javnom tužilaštvu.

Ako javno tužilaštvo bude ukinuto, javni tužilac nastavlja dužnost shodno odluci Visokog saveta pravosuđa.

2.Udaljenje sa dužnosti

Razlozi za udaljenje

Član 41.

Javni tužilac i zamenik udaljuju se sa dužnosti kad im je određen pritvor.

Mogu biti udaljeni sa dužnosti kad je pokrenut postupak za njihovo razrešenje ili krivični postupak za delo zbog koga mogu biti razrešeni.

Odlučivanje o udaljenju

Član 42.

O obaveznom udaljenju zamenika odlučuje javni tužilac, a o obaveznom udaljenju javnog tužioca neposredno viši javni tužilac.

Ako udaljenje nije obavezno, o njemu odlučuje Republički javni tužilac.

O udaljenju Republičkog javnog tužioca odlučuje ministar nadležan za pravosuđe.

Pravo na prigovor

Član 43.

Na odluku o udaljenju dopušten je prigovor Visokom savetu pravosuđa, u roku od tri dana.

Trajanje udaljenja

Član 44.

Udaljenje sa dužnosti traje do ukidanja pritvora, okončanja postupka za razrešenje ili okončanja krivičnog postupka.

Visoki savet pravosuđa može odluku o udaljenju ukinuti pre okončanja postupka za razrešenje.

III. PREMEŠTAJ I UPUĆIVANJE

1. Premeštaj

Član 45.

Zamenik javnog tužioca može biti premešten u drugo javno tužilaštvo istog ranga, samo uz svoju pismenu saglasnost.

Rešenje o premeštaju donosi Visoki savet pravosuđa.

Zamenik javnog tužioca trajno nastavlja dužnost u drugom javnom tužilaštvu.

2. Upućivanje u drugo javno tužilaštvo

Član 46.

Javni tužilac i zamenik mogu bez sopstvene saglasnosti biti upućeni u drugo javno tužilaštvo istog ili nižeg ranga, najduže na devet meseci u dve kalendarske godine.

Upućuju se u javno tužilaštvo čije potrebe to iziskuju.

Rešenje o upućivanju donosi Republički javni tužilac.

IV. NESPOJIVOST DUŽNOSTI S DRUGIM SLUŽBAMA, POSLOVIMA I POSTUPCIMA

1. Odnos drugih službi, poslova i postupaka sa dužnošću javnog tužioca i zamenika javnog tužioca

Član 47.

Javni tužilac i zamenik ne mogu biti na dužnostima u organima koji donose ili izvršavaju propise, biti članovi političke stranke, baviti se bilo kojim javnim ili privatnim plaćenim poslom, niti pružati pravne usluge ili savete uz naknadu.

Sa njihovom dužnošću nespojive su i druge službe, poslovi i postupci koji su oprečni dostojanstvu i samostalnosti javnog tužilaštva ili štete njegovom ugledu.

Koji su postupci oprečni dostojanstvu i samostalnosti javnog tužilaštva i štetni po njegov ugled propisuje Republički javni tužilac.

2. Postupak odlučivanja o nespojivosti

Dužnost obaveštavanja

Član 48.

Zamenik javnog tužioca dužan je da pismeno obavesti javnog tužioca o svakoj službi ili poslu za koje postoji mogućnost da su nespojivi sa njegovom dužnošću.

Javni tužilac o takvoj svojoj službi ili poslu obaveštava neposredno višeg javnog tužioca, a Republički javni tužilac obaveštava ministra nadležnog za pravosuđe.

Pokretanje postupka

Član 49.

Javni tužilac dužan je da pred Republičkim javnim tužiocem pokrene postupak odlučivanja o nespojivosti čim sazna da javni tužilac ili zamenik javnog tužioca vrše službe ili poslove ili čine postupke za koje postoji mogućnost da su nespojivi sa njihovom dužnošću.

Ministar nadležan za pravosuđe pokreće i vodi postupak odlučivanja o tome da li su druge službe, poslovi ili postupci nespojivi sa dužnošću Republičkog javnog tužioca.

Izricanje mere upozorenja i prigovor

Član 50.

Istovremeno sa utvrđivanjem nespojivosti može biti izrečena mera upozorenja, koja se upisuje u lični list.

Na odluku dopušten je prigovor Visokom savetu pravosuđa, u roku od osam dana.

Javni tužilac i zamenik mogu svoje tvrdnje usmeno da izlože, sami ili preko zastupnika.

V. MATERIJALNI POLOŽAJ

Uvodna odredba

Član 51.

Osnovna plata javnog tužioca i zamenika izračunava se isto kao osnovna plata sudije.

Osnovna plata javnog tužioca i zamenika javnog tužioca

Član 52.

Osnovna plata javnog tužioca istovetna je osnovnoj plati predsednika suda pred kojim postupa.

Visoki savet pravosuđa može, zavisno od obima i složenosti poslova, odlučiti da neki javni tužioci imaju osnovnu platu jednaku osnovnoj plati sudije neposredno višeg suda.

Osnovna plata zamenika javnog tužioca niža je za 7% od osnovne plate javnog tužioca.

Osnovna plata javnog tužioca upućenog u drugo javno tužilaštvo

Član 53.

Javni tužilac i zamenik koji su upućeni u drugo javno tužilaštvo imaju pravo na osnovnu platu koja odgovara osnovnoj plati u javnom tužilaštvu u koje su upućeni, ako je za njih povoljnija.

Naknade i njihova ostala primanja propisuje Visoki savet pravosuđa.

Uvećanje osnovne plate

Član 54.

Javnom tužiocu i zameniku koji isključivo ili pretežno postupa u krivičnim stvarima u okružnom sudu osnovna plata uvećava se do 15%, u visini koju odredi Visoki savet pravosuđa.

Visoki savet pravosuđa može odlučiti da se osnovna plata u javnom tužilaštvu u kome se ne mogu popuniti upražnjena mesta uveća do 75%.

Dodatak na platu

Član 55.

Uvođenjem dodatka na sudijsku platu istovremeno se uvodi i dodatak na platu javnih tužilaca i zamenika.

Glava četvrta

IZBOR I IMENOVANJE

I. OSNOVNA PRAVILA

Član 56.

Javnog tužioca bira Narodna skupština, na predlog Visokog saveta pravosuđa.

Zamenika javnog tužioca imenuje Visoki savet pravosuđa.

Broj zamenika javnih tužilaca za svako javno tužilaštvo određuje Narodna skupština, na predlog Visokog saveta pravosuđa.

II. USLOVI ZA IZBOR I IMENOVANJE

Član 57.

Za javnog tužioca može biti izabran a za zamenika javnog tužioca imenovan jugoslovenski državljanin koji ispunjava opšte uslove za rad u državnim organima, koji je završio pravni fakultet, položio pravosudni ispit i dostojan je dužnosti javnog tužioca.

Posle položenog pravosudnog ispita potrebno je i radno iskustvo u pravnoj struci:

- dve godine za opštinskog javnog tužioca i jedna godina za zamenika opštinskog javnog tužioca;
- šest godina za okružnog javnog tužioca i četiri godine za zamenika okružnog javnog tužioca;
- dvanaest godina za Republičkog javnog tužioca i za zamenika Republičkog javnog tužioca.

III. POSTUPAK ZA IZBOR I IMENOVANJE

Oglašavanje izbora i imenovanja

Član 58.

Izbor javnih tužilaca i imenovanje zamenika javnih tužilaca oglašava Visoki savet pravosuđa.

Oglas se objavljuje u "Službenom glasniku Republike Srbije" i drugom sredstvu javnog obaveštavanja.

Podnošenje prijave

Član 59.

Prijave se podnose Visokom savetu pravosuđa, u roku od petnaest dana od objavljivanja oglasa u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Uz prijave se podnose i dokazi o ispunjavanju uslova za izbor ili imenovanje.

Visokom savetu pravosuđa dostavlja se lični list za svakog kandidata koji potiče iz javnog tužilaštva.

Pribavljanje podataka i mišljenja

Član 60.

Visoki savet pravosuđa pribavlja podatke i mišljenja o stručnosti i dostojnosti kandidata.

Podaci i mišljenja pribavljaju se od organa i organizacija u kojima je kandidat radio u pravnoj struci.

Imenovanje i predlaganje izbora

Član 61.

Pri imenovanju zamenika javnih tužilaca i pri predlaganju javnih tužilaca Visoki savet pravosuđa uzima u obzir samo stručnost i dostojnost.

Svako imenovanje i svaki predlog za izbor moraju biti obrazloženi.

Izbor javnih tužilaca

Član 62.

Narodna skupština može da za javnog tužioca izabere samo kandidata koga Visoki savet pravosuđa predloži.

Ako on ne bude izabran, Visoki savet pravosuđa ponovo utvrđuje predlog.

IV. ZAKLETVA I STUPANJE NA DUŽNOST

Polaganje zakletve

Član 63.

Javni tužilac i zamenik pre stupanja na dužnost polažu zakletvu pred predsednikom Narodne skupštine.

Republički javni tužilac zakletvu polaže pred Narodnom skupštinom.

Javni tužilac koji je izabran iz reda javnih tužilaca ne polaže ponovo zakletvu.

Tekst zakletve

Član 64.

Tekst zakletve glasi: "Zaklinjem se svojom čašću da ću ustavnost i zakonitost štiti predano, savesno i nepristrasno."

Stupanje na dužnost

Član 65.

Javni tužilac i zamenik stupaju na dužnost na svečanoj sednici u javnom tužilaštvu za koje su izabrani ili imenovani.

Stupanjem na dužnost prestaje im druga dužnost u javnom tužilaštvu.

Kad se smatra da nije bilo izbora i imenovanja

Član 66.

Smatra se da javni tužilac nije izabran niti zamenik imenovan ako bez opravdanog razloga ne stupi na dužnost u roku od dva meseca od izbora odnosno imenovanja.

Odluku o tome donosi Republički javni tužilac i o njoj obaveštava Narodnu skupštinu i Visoki savet pravosuđa.

Na odluku je dopušten prigovor Visokom savetu pravosuđa, u roku od osam dana.

Glava peta

PRESTANAK DUŽNOSTI

I. RAZLOZI ZA PRESTANAK DUŽNOSTI

1. Svi razlozi

Član 67.

Dužnost javnog tužioca i zamenika prestaje na njegov zahtev, kad navrší radni vek ili kad bude razrešen.

Zameniku javnog tužioca dužnost prestaje i kad istekne vreme na koje je imenovan i ako bude ukinuto javno tužilaštvo.

2. Posebno o navršanju radnog veka

Član 68.

Javnom tužiocu i zameniku prestaje radni vek kad navrše šezdeset pet godina života ili četrdeset godina staža osiguranja.

Radni vek ne može im biti produžen.

Javni tužilac najkasnije do 1. oktobra pismeno obaveštava Republičkog javnog tužioca o tome koji njegovim zamenici i neposredno niži javni tužioci naredne godine navršavaju radni vek i kada.

3. Posebno o razlozima za razrešenje

Svi razlozi

Član 69.

Javni tužilac i zamenik razrešavaju se kad su osuđeni za krivično delo na bezuslovnu kaznu zatvora od najmanje šest meseci ili za kažnjivo delo koje ih čini nedostojnim dužnosti, kad nesavesno ili nestručno vrše dužnost ili kad trajno izgube radnu sposobnost za vršenje dužnosti.

Posebno o nesavesnom i nestručnom vršenju dužnosti

Član 70.

Javni tužilac i zamenik nesavesno vrše dužnost ako odugovlače rešavanje predmeta, zanemaruju propisane rokove ili na drugi način postupaju protivno merilima koja odredi Republički javni tužilac.

Smatra se nesavesnim vršenjem dužnosti i ako nastave službe, poslove ili postupke iste ili slične onima za koje je utvrđeno da su nespojivi s njihovom dužnošću, ako odbiju upućivanje u drugo javno tužilaštvo ili bez opravdanih razloga ne stupe na dužnost.

Nestručnim se smatra nedovoljno uspešno vršenje dužnosti, shodno merilima koja propiše Republički javni tužilac.

II. UTVRĐIVANJE RAZLOGA ZA PRESTANAK DUŽNOSTI

1. Utvrđivanje navršenja radnog veka i razloga za razrešenje

Nadležnost i pokretanje postupka

Član 71.

Navršenje radnog veka i razloge za razrešenje utvrđuje Republički javni tužilac.

Postupak pokreću javni tužilac, neposredno viši javni tužilac, Republički javni tužilac i ministar nadležan za pravosuđe.

Ministar pokreće i vodi postupak u kome utvrđuje da li je Republički javni tužilac navršio radni vek i postoje li razlozi za njegovo razrešenje, po pravilima kad postupak vodi Republički javni tužilac.

Postupak i pravo na prigovor

Član 72.

Republički javni tužilac utvrđuje činjenice i odlučuje u postupku zatvorenom za javnost.

Odluka Republičkog javnog tužioca mora biti obrazložena.

Na odluku je dopušten prigovor Visokom savetu pravosuđa, u roku od osam dana.

Položaj u postupku

Član 73.

Javni tužilac i zamenik imaju pravo da odmah budu obavešteni o razlozima pokretanja postupka, da se upoznaju s predmetom i pratećom dokumentacijom, tokom postupka i izveštajem izvestioca i da sami ili preko zastupnika pruže objašnjenja i dokaze za svoje tvrdnje.

Svoje tvrdnje mogu usmeno da izlože.

Isti položaj ima Republički javni tužilac kad postupak vodi ministar nadležan za pravosuđe.

Obaveštavanje o odluci

Član 74.

Ako se utvrdi navršenje radnog veka ili razloga za razrešenje a ne bude prigovora, Republički javni tužilac obaveštava Narodnu skupštinu ili Visoki savet pravosuđa da je javni tužilac ili zamenik navršio radni vek ili da postoje razlozi za razrešenje.

O tome Visoki savet pravosuđa obaveštava Narodnu skupštinu ako prigovor javnog tužioca ne bude usvojen.

Izricanje mera

Član 75.

Republički javni tužilac može u postupku za razrešenje zbog nesavesnog ili nestručnog vršenja dužnosti izreći meru upozorenja ili meru uklanjanja iz javnog tužilaštva, od jednog meseca do jedne godine.

Isto može učiniti i Visoki savet pravosuđa kad rešava o prigovoru na odluku kojom je utvrđeno da postoje razlozi za razrešenje zbog nesavesnog ili nestručnog vršenja dužnosti.

Republičkom javnom tužiocu mere u prvom stepenu izriče ministar nadležan za pravosuđe.

Dejstvo mera

Član 76.

Mera upozorenja i mera uklanjanja iz javnog tužilaštva upisuju se u lični list.

Dok mera upozorenja traje, javni tužilac i zamenik imaju položaj kao da su udaljeni sa dužnosti.

Javnom tužiocu i zameniku ne može dva puta biti izrečena mera upozorenja.

2. Prestanak dužnosti na zahtev javnog tužioca ili zamenika

Član 77.

Javni tužilac i zamenik koji žele da im dužnost prestane podnose pismeni zahtev Visokom savetu pravosuđa, koji valjan zahtev javnog tužioca odmah prosleđuje Narodnoj skupštini.

Zahtev može biti povučen dok dužnost javnog tužioca ili zamenika ne prestane odlukom Narodne skupštine ili Visokog saveta pravosuđa ili istekom roka predviđenog ovim zakonom.

Ako posle pokrenutog postupka za razrešenje bude podnet zahtev za prestanak dužnosti, on se ne razmatra do okončanja postupka za razrešenje.

III. ODLUČIVANJE O PRESTANKU DUŽNOSTI I POSLEDICE

1. Donošenje odluke

Član 78.

O prestanku dužnosti javnog tužioca odlučuje Narodna skupština.

Visoki savet pravosuđa odlučuje o prestanku dužnosti zamenika javnog tužioca.

Na odluku o razrešenju dopuštena je žalba Ustavnom sudu, u roku od petnaest dana od objavljivanja odluke u "Službenom glasniku Republike Srbije".

2. Vreme prestanka dužnosti

Član 79.

Ako o zahtevu za prestanak dužnosti ne bude odlučeno u roku od mesec dana, smatra se da je dužnost javnom tužiocu i zameniku prestala istekom roka od mesec dana od podnošenja zahteva, što se objavljuje u "Službenom glasniku Republike Srbije".

U ostalim slučajevima dužnost prestaje onog dana koji Narodna skupština odnosno Visoki savet pravosuđa navedu u svojoj odluci.

3. Posledice prestanka dužnosti

Posledice razrešenja

Član 80.

Razrešenjem prestaje radni odnos javnom tužiocu i zameniku.

Oni ne mogu podneti prijavu za izbor u sud ili javno tužilaštvo niti prijavu za imenovanje za zamenika javnog tužioca ili sudiju za prekršaje.

Posebne posledice po zamenika javnog tužioca

Član 81.

Zamenik javnog tužioca kome dužnost prestane zbog ukidanja javnog tužilaštva ima položaj kao javni tužilac kome dužnost prestane na njegov zahtev.

Zamenik javnog tužioca koji ponovo ne bude imenovan ima isti položaj kao lice koje postavlja Vlada ako u poslednjem mandatu nije disciplinski kažnjavao, a ako jeste - prestaje mu radni odnos.

Glava šesta

OSOBLJE U JAVNIM TUŽILAŠTVIMA

1. Sastav i broj osoblja

Član 82.

Osoblje u javnim tužilaštvima čine tužilački pomoćnici, tužilački pripravnici i zaposleni na administrativnim, tehničkim, računovodstvenim, informacionim i drugim pratećim poslovima značajnim za javno tužilaštvo.

Broj osoblja u javnom tužilaštvu određuje javni tužilac, aktom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mesta.

Akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mesta ne može stupiti na snagu bez odobrenja ministra nadležnog za pravosuđe.

2. Tužilački pomoćnik

Poslovi tužilačkog pomoćnika

Član 83.

Tužilački pomoćnik pomaže javnom tužiocu i zameniku javnog tužioca, izrađuje nacрте podnesaka, prima na zapisnik prijave, podneske i izjave građana i samostalno ili pod nadzorom i uputstvima vrši poslove predviđene zakonom i drugim propisima.

Javni tužilac nadzire blagovremenost i kvalitet rada tužilačkog pomoćnika.

Zvanja tužilačkih pomoćnika

Član 84.

Tužilački pomoćnici stiču sledeća zvanja: tužilački saradnik, viši tužilački saradnik i savetnik u javnom tužilaštvu.

Zvanje tužilačkog saradnika može steći onaj ko ima položeni pravosudni ispit, a zvanje višeg tužilačkog saradnika onaj ko posle položenog pravosudnog ispita ima najmanje dve godine radnog iskustva u pravnoj struci.

Zvanje savetnika u javnom tužilaštvu može steći onaj ko ispunjava uslove za okružnog javnog tužioca, a zvanje postoji u Republičkom javnom tužilaštvu.

Ocenjivanje rada tužilačkih pomoćnika

Član 85.

Rad tužilačkog pomoćnika ocenjuje javni tužilac, po pribavljenom mišljenju zamenika javnog tužioca s kojim tužilački pomoćnik radi.

Na vreme ocenjivanja, ocene i posledice ocenjivanja tužilačkog pomoćnika, shodno se primenjuju pravila o ocenjivanju sudijskog pomoćnika.

3. Sekretar

Član 86.

Republičko javno tužilaštvo ima sekretara, koga postavlja javni tužilac iz reda savetnika u javnom tužilaštvu.

Javno tužilaštvo s više od dvadeset zamenika može imati sekretara.

Sekretar pomaže javnom tužiocu u upravi i postavlja se iz reda tužilačkih pomoćnika.

4. Tužilački pripravnik

Prijem tužilačkog pripravnika

Član 87.

Za tužilačkog pripravnika prima se lice koje je završilo pravni fakultet i ispunjava opšte uslove za rad u državnim organima.

Tužilački pripravnik prima se u opštinsko i okružno javno tužilaštvo.

Prvenstvo imaju kandidati koji su pravni fakultet završili sa visokom prosečnom ocenom.

Obuka i radni odnos tužilačkog pripravnika

Član 88.

Osnove programa obuke tužilačkih pripravnika određuje Republički javni tužilac, a program obuke, saglasno osnovama – javni tužilac.

Tužilački pripravnik može neko vreme biti upućen na obuku u drugo javno tužilaštvo ili drugi državni organ.

Na trajanje, mogućnost produženja radnog odnosa i na polaganje pravosudnog ispita tužilačkog pripravnika primenjuju se pravila o sudijskom pripravniku.

Volonter

Član 89.

Diplomirani pravnik može, radi sticanja uslova za polaganje pravosudnog ispita, biti primljen na obuku u javno tužilaštvo bez zasnivanja radnog odnosa (volonter).

5. Ostala pravila o osoblju u javnom tužilaštvu

Član 90.

Osoblje u javnom tužilaštvu dužno je da savesno i nepristrasno vrši svoje poslove i čuva ugled javnog tužilaštva.

Na zasnivanje radnog odnosa i prava, obaveza i odgovornosti osoblja u javnom tužilaštvu primenjuju se propisi koji uređuju radne odnose u državnim organima, ako ovim zakonom nije što drugo određeno.

Glava sedma

SREDSTVA ZA RAD JAVNIH TUŽILAŠTAVA

Član 91.

Sredstva za rad javnih tužilaštava obezbeđuju se u budžetu Republike Srbije.

Sredstva moraju da obimom i vremenom priliva u svako doba održe samostalnost i uredan rad javnih tužilaštava.

Glava osma

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

I. PRELAZNE ODREDBE

Nastavljanje dužnosti

Član 92.

Javni tužioci i zamjenici javnih tužilaca nastavljaju svoju dužnost u javnim tužilaštvima u koja su izabrani ili raspoređeni po Zakonu o javnom tužilaštvu ("Službeni glasnik Republike Srbije", br. 43/91 i 71/92).

Imenovanje zamjenika javnih tužilaca

Član 93.

Zamjenici javnih tužilaca biće imenovani do 1. maja 2002. godine.

Važenje podzakonskih propisa

Član 94.

Dok na snagu ne stupe podzakonski propisi čije je donošenje predviđeno ovim zakonom primenjuju se odredbe propisa koje važe na dan stupanja ovog zakona na snagu, ako nisu suprotne odredbama ovog zakona.

II. ZAVRŠNE ODREDBE

Stupanje zakona na snagu

Član 95.

Zakon o javnom tužilaštvu ("Službeni glasnik Republike Srbije", br. 43/91 i 71/92) prestaje da važi stupanjem ovog zakona na snagu.

Ovaj zakon na snagu stupa 1. januara 2002. godine.